

støttelse, og til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af nogen Arbejdsløshedskasse, idet disse arbejdsløse under den nuværende Arbejdsløshedslov er henvist til at søge Hjælp gennem Hjelpekasserne eller Fattighjælp.

Ministeriet maa formene, at det ovennævnte, af Partiet Venstre under Forhandlingerne om det i sidste Rigsdagssamling forelagte Regeringsforslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse stillede Forslag til Lov om Krisekasser ikke kan løse Spørgsmaalet om Krisehjælp til arbejdsløse.

Efter Ministeriets Opfattelse vil det nemlig til Løsning af Problemet om Arbejdsløshedskassernes Krisefonds være nødvendigt, at der i videre Omfang end foreslaaet i det nævnte Forslag ydes disse Fonds Tilskud af det offentlige, at der foretages yderligere Lempelser i Reglerne for, hvornaar Krisefonds kan aabne for Udbetaling, at den nugældende Begrænsning for Krisehjælpens Omfang og Varighed bortfalder, og at Arbejdernes Bidrag til den ordinære Forsikring nedsættes, saaledes at de ved den herigennem indvundne Besparelse i deres Udgifter lettere vil kunne blive i Stand til at udrede de særlige Kontingenter til Krisekasser. I Overensstemmelse hermed er Reglerne om Krisefonds da ogsaa udformet i det samtidig forelagte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring.

Da det omhandlede Forslag om Krisekasser derimod opretholder de nugældende Bestemmelser om Krisefonds, der for det store Flertal af Kasserne ikke har vist sig brugbare, giver væsentlig mindre Etableringstilskud end de i Forslaget til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring foreslaaede, og ikke gennem en Lettelse af Arbejdernes Bidrag til den ordinære Forsikring forøger deres Muligheder for at bære de økonomiske Byrder ved Oprettelsen af Krisekasser, vil Forslaget efter Ministeriets Formening ikke kunne afhjælpe Manglerne ved den nugældende Krisefondsordning. Ministeriet maa derfor tage Afstand fra Forslaget og henholde sig til den i Forslaget til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring anviste rationelle Krisefondsordning.

Hvad angaar det af Det konservative Folkeparti fremsatte Forslag om en alle Landets Arbejdere omfattende fælles Krisekasse, skal man bemærke, at Oprettelsen af en saadan Kasse efter Ministeriets Formening vil være forbundet med betydelige Vanskeligheder under Hensyn til den store

Forskel i Arbejdsløshedens Størrelse indenfor de enkelte Fag, hvorfor man maa stille sig tvivlende overfor, om et saadant Forslag overhovedet er gennemførligt.

Men selv om Forslaget maatte kunne gennemføres, vilde det — da der maa gives Arbejdsløshedskasserne en passende Frist til de fornødne Forhandlinger om Oprettelsen af en saadan Krisekasse og til at søge gennemført de dertil nødvendige Vedtægtsændringer m. v. — ikke kunne faa praktisk Betydning for de arbejdsløse i Vinteren 1931—32.

Da endvidere den Udbygning af Krisefondsordningen, som tilstræbes gennemført ved Forslaget til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, næppe heller vil kunne faa nogen praktisk Betydning for de arbejdsløse i de kommende Vintermaaneder, anser Ministeriet det for nødvendigt, dels at der paa anden Maade tilvejebringes Mulighed for at skaffe de arbejdsløse en midlertidig Hjælp i disse Maaneder, hvor alt taler for, at Arbejdsløsheden vil faa et meget betydeligt Omfang og blive af længere Varighed, hvorfor et meget stort Antal arbejdsløse vilde være henvist til at søge Hjælp hos Hjelpekasserne eller Fattigvæsenet, dels at der gives Kommunerne en Lettelse i deres Understøttelsesbyrder derigennem, at de faar Adgang til en større Refusion af deres Udgifter end efter de gældende Love.

Man forelægger derfor nærværende Lovforslag, der paa den ene Side paalægger Kommunerne i Tiden fra Lovens Ikrafttræden til 1. Maj 1932 at yde Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser den i Forslaget nærmere omhandlede Hjælp og at yde arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, en i det enkelte Tilfælde fastsat lavere Hjælp, men som paa den anden Side — jfr. Forslagets § 4, Stk. 1 — giver Kommunerne Adgang til at faa disse Understøttelsesudgifter refunderet i betydeligt Omfang.

Angaaende de nærmere Bestemmelser i Forslaget henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragrafer.

Med Hensyn til Bekostningen ved Forslagets Gennemførelse fremgaar det af den som Bilag 1 aftrykte Skrivelse af 14. September 1931 fra Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, at den samlede Understøttelsesudgift i Henhold til Forslaget ifølge de i Direktoratet foretagne skønsmæssige Beregninger vil kunne anslaaes til 11,4 Mill.